

[Ministeren for offentlige arbejder.]

på uden at gå det næste skridt, som er at fremstille den skitse, som det måske vil tage et halvt år, eller hvad ved jeg, at lave, og som det koster nogle penge at lave, den skitse, der er det endelige bedømmelsesgrundlag for finansieringen og for den eventuelle måde at organisere det på og dermed også grundlaget for den egentlige igangsætningsbeslutning. Dette betragter jeg som en principbeslutning, men heller ikke mere, fordi der jo stadig væk under denne fase kan komme ting frem, som gør, at man skal tage stilling til det på ny. Jeg regner med, at det kan gå på den måde, og deri ligger altså, at jeg venter og håber på inden så forfærdelig lang tid at kunne bede om udvalgets bedømmelse af de ting og dermed gå videre med sagen. Dette er så samtidig, så vidt jeg kan se, det, der klarlægger forholdet i vore forhandlinger med den svenske stat.

Den anden ting, som jeg gerne vil komme med nogle lidt mere almindelige bemærkninger om også, er den drøftelse — her svarer jeg også mere generelt — der har været vedrørende Store-Bæltforbindelsen og afgiftsspørgsmålet. Jeg melder mig som skyldig i at have, om jeg så må sige, blandet de to spørgsmål sammen, men jeg bemærker, at det er noget, man i almindelighed her i debatten har forståelse for, at der er en meget nøje sammenhæng mellem disse ting.

Der er ikke i mit oplæg lagt op til, at man ligesom skulle ændre et standpunkt, som man har haft til disse ting og deres rækkefølge, men der ligger i mit oplæg det, som jeg mener er helt nødvendigt at få afklaret — og jeg ser det gerne hurtigt — i udvalget. Det er spørgsmålet om, hvilken form for afgiftspolitik man i hvert tilfælde med hensyn til en bro, men måske også, som hr. Stæhr Johansen nævnte det, mere generelt med hensyn til vejene, vil anlægge.

Jeg synes egentlig, jeg skylder i denne debat ud over de synspunkter, der er fremført fra anden side, at komme med et, som ikke er nævnt, men som i hvert fald for mig spiller en rolle. Dette er ikke et argument for eller imod en Store-Bæltbro. Vor opgave er ikke at bygge monumenter, vor opgave er at sørge for at skabe hurtige, sikre og gode trafikforbindelser, hvor der er plads nok, og hvor det ikke koster mere end nødvendigt. For den sags skyld kunne man

teoretisk set sejle gratis med færgerne, hvis det var billigere end at bygge en bro f. eks. Men sådan skal det selvfølgelig ikke stilles op. Det, som jeg gerne vil pege på, som vi skal have afklaret, og som kun kan afklares over en stillingtagen til afgiftspolitikken, er, at siden folketinget for 7 år siden behandlede Store-Bælt, er der opstået en ny trafikmæssig situation, som hedder Kattegatruter.

Nu er det godt nok rigtigt, som man siger fra Fyn og fra Sønderjylland, at når man skal transportere sig mellem Øst- og Vestdanmark ad den vej, så skal man betale ekstra for, at man skal sejle et stykke, men det er så sandelig også rigtigt, at de mennesker, der lever nord og vest for Vejle her i landet, når de skal transporteres øst-vest, også skal betale for at blive transporteret et stykke. Derfor er vi kommet i den ejendommelige situation — og det spørgsmål mener jeg må løses, før man kan løse Store-Bæltspørgsmålet — at hvis man blot sagde: nu bygger vi en Store-Bæltbro, så kan man køre gratis over, så ville vi naturligvis have forbedret forholdene for Fyn og for Sønderjylland, men vi ville forskelsbehandle hele resten af landet, som nu faktisk fik ødelagt en ligestilling, de i dag har, og erstattet den med, at de skal køre et par hundrede km mere end alle andre. Det problem må vi da have løst. Det er simpelt hen en følge af et afgiftssystem, det er utilsigtet, og jeg er ganske overbevist om, at når der i folketinget er ønske om og interesse for at få den forbindelse bygget og i gang, kan vi nok også finde hinanden i, at så skal vi da ikke have nogle så ganske utilsigtede virkninger deraf. Det er altså en af grundene til, at jeg har ment, at de to spørgsmål måtte drøftes i sammenhæng, og det var det, jeg gerne ville bemærke om det her under debatten.

Om rækkefølgen vil jeg i øvrigt sige, at jeg føler mig meget tiltalt af den betragtning, der er gjort gældende fra flere sider om fordelene ved at arbejde kontinuerligt med nogle af de store forbindelser. Jeg tror, det er en helt klar ting, at hvis der i øvrigt er nogenlunde samme teknik i det, må der være betydelige fordele ved det, og derfor tror jeg altså, at denne rækkefølgediskussion såmænd nok finder sin plads. Jeg er ikke sikker på, det bliver så vanskeligt, for hvis man først går i gang med det, kan man vel nogenlunde blive enig om, at man